

Nov. 15

Csoportokra osztás – Kártyákkal

Seeking each other by animalsounds and motions.

A csoportok a kiosztott kártyák szerint találják meg egymást

Csoportok:

Nyúl/Rabbit - Tékozló fiú/Prodigal son (Lk 15,11-24)

every sentences you say must ended with „ihaj-csuhaj!”

Róka/Fox – Zákeus:/ Zacchaeus (Lk 19,2-10)

wear your shoes on your hands

Teknős/Tortoise - Aesopus: The hare and the tortoise /A nyúl és a teknős Use kichen tools

Gepárd/Gepard - The three visitors at mamre /mamré tögyese/

(Gen 18,1-14)

Play it by singig

15 min to prepare

Playing

Concuntion: no matter how fast you're running, what matters what or who you are running toward and what is in your heart.

Prayer

Song: I paradisi

Rabbit/Nyúl

Tékozló fiú/Prodigal son (Luke 15,11-24)

Challenge: Every sentences you say must ended with „ihaj-csuhaj!”

Azután így folytatta: „Egy embernek volt két fia. A fiatalabb ezt mondta az apjának: Atyám, add ki nekem a vagyon rám eső részét. Erre megosztotta köztük a vagyont. Néhány nap múlva a fiatalabb fiú összeszedett mindent, elköltözött egy távoli vidékre, és ott eltékozlta a vagyonát, mert kicsapongó életet folytatott. Miután elköltötte mindenét, nagy éhínség támadt azon a vidéken, úgyhogy nélkülözni kezdett. Ekkor elment, és elszegődött annak a vidéknek egyik polgárához, aki kiküldte őt a földjeire disznókat legeltetni. Ő pedig szívesen jóllakott volna akár azzal az eleséggel is, amit a disznók ettek, de senki sem adott neki.”

„Ekkor magába szállt és ezt mondta: Az én apámnak hány bérese bővelkedik kenyérben, én pedig itt éhen halok! Útra kelek, elmegyek apámhoz, és azt mondom neki: Atyám, vétkeztem az ég ellen és teellened. Nem vagyok többé méltó arra, hogy fiadnak nevezzenek, tégy engem olyanná, mint béreseid közül egy.

És útra kelve el is ment az apjához. **Még távol volt, amikor apja meglátta őt, megszánta, elébe futott, nyakába borult, és megcsókolta őt.** A fiú ekkor így szólt hozzá: Atyám, vétkeztem az ég ellen és teellened, és nem vagyok méltó arra, hogy fiadnak nevezzenek. Az apa viszont ezt mondta szolgáinak: Hozzátok ki hamar a legszebb ruhát, és adjátok reá, húzzatok gyűrűt a kezére, és sarut a lábára! Azután hozzátok a hízott borjút, és vágjátok le! Együnk, és vigadjunk, mert ez az én fiam meghalt és feltámadott, elveszett és megtaláltatott. És vigadozni kezdtek.”

...And he said, A certain man had two sons: And the younger of them said to his father, Father, give me the portion of goods that falleth to me. And he divided unto them his living. And not many days after the younger son gathered all together, and took his journey into a far country, and there wasted his substance with riotous living. And when he had spent all, there arose a mighty famine in that land; and he began to be in want. And he went and joined himself to a citizen of that country; and he sent him into his fields to feed swine. And he would fain have filled his belly with the husks that the swine did eat: and no man gave unto him. And when he came to himself, he said, How many hired servants of my father's have bread enough and to spare, and I perish with hunger! I will arise and go to my father, and will say unto him, Father, I have sinned against heaven, and before thee, And am no more worthy to be called thy son: make me as one of thy hired servants. And he arose, and came to his father. But when he was yet a great way off, his father saw him, and had compassion, and ran, and fell on his neck, and kissed him. And the son said unto him, Father, I have sinned against heaven, and in thy sight, and am no more worthy to be called thy son. But the father said to his servants, Bring forth the best robe, and put it on him; and put a ring on his hand, and shoes on his feet: And bring hither the fatted calf, and kill it; and let us eat, and be merry: For this my son was dead, and is alive again; he was lost, and is found. And they began to be merry. Now his elder son was in the field: and as he came and drew nigh to the house, he heard musick and dancing. And he called one of the servants, and asked what these things meant.

Fox/Róka

Zákeus:/ Zacchaeus (Lk 19,2-10)

Challenge: Wear your shoes on your hands

Élt ott egy Zákeus nevű gazdag ember, aki fővámszedő volt. Szerette volna látni, hogy ki az a Jézus, de kistermetű lévén, nem láthatta a sokaságtól. **Ezért előre futott és felmászott egy vadfügefára, hogy lássa őt**, mert arra kellett elmennie.

Amikor Jézus odaért, felnézett, és így szólt hozzá: „Zákeus, szállj le hamar, mert ma a te házában kell megszállnom.” Ekkor Zákeus sietve leszállt, és örömmel befogadta.

Akik ezt látták, mindnyájan zúgolódtak, és így szóltak: „Bűnös embernél szállt meg.”

Zákeus pedig előállt, és ezt mondta az Úrnak: „Uram, íme, vagyonom felét a szegényeknek adom, és ha valakitől valamit kizsaroltam, a négyszeresét adom vissza neki.” Jézus így felelt neki: „Ma lett üdvössége ennek a háznak: mivelhogy ő is Ábrahám fia. Mert az Emberfia azért jött, hogy megkeresse és megtartsa az elveszettet.”

And, behold, there was a man named Zacchaeus, which was the chief among the publicans, and he was rich. And he sought to see Jesus who he was; and could not for the press, because he was little of stature. And he ran before, and climbed up into a sycamore tree to see him: for he was to pass that way. And when Jesus came to the place, he looked up, and saw him, and said unto him, Zacchaeus, make haste, and come down; for to day I must abide at thy house. And he made haste, and came down, and received him joyfully. And when they saw it, they all murmured, saying, That he was gone to be guest with a man that is a sinner. And Zacchaeus stood, and said unto the Lord: Behold, Lord, the half of my goods I give to the poor; and if I have taken any thing from any man by false accusation, I restore him fourfold. And Jesus said unto him, This day is salvation come to this house, forsomuch as he also is a son of Abraham. For the Son of man is come to seek and to save that which was lost.

Gepárd - The three visitors at Mamre /Mamré tölgyese/
(Gen 18,1-14)
Play it by singig

Azután megjelent Ábrahámnak az ÚR Mamré tölgyesében, amikor a nappali hőség elől a sátor bejáratába húzódott. Fölemelte tekintetét, és látta, hogy három férfi áll előtte. **Amint meglátta őket, elájuk futott a sátor bejáratától, földre borult, és így szólt: Uram, ha megnyertem jóindulatodat, kérlek, ne kerüld el szolgádat!**

Mindjárt hozatok egy kis vizet, mossátok meg a lábatokat, és dőljete le a fa alá! Én meg hozok egy falat kenyeret, hogy felüdüljete, és úgy menjete tovább, ha szolgátok mellett mentek el! Ők azt felelték: Tedd azt, amit mondtál!

Ábrahám besietett Sárához a sátorba, és azt mondta: Siess, dagassz meg három mérték finomlisztet, és süss lángost! Kiszaladt Ábrahám a csordához is, fogott egy szép szopós borjút, és odaadta a legényének, az pedig gyorsan elkészítette. Azután vett vaját, tejet, meg vette a borjút, amelyet elkészítettet, és elájuk tette. Ő maga pedig ott állt mellettük a fa alatt, amíg ettek.

Azután ezt kérdezték tőle: Hol van Sára, a feleséged? Ő így felelt: Itt a sátorban.

Egyikük azt mondta: Egy esztendő múlva visszatérek hozzád, és akkor már a feleségednek, Sárának fia lesz! Sára meg ott hallgatódzott a háta mögött a sátor bejáratánál.

Ábrahám és Sára élemedett korú öregek voltak, és Sáránál már megszűnt a női életfolyamat. Sára nevetett magában, és azt gondolta: Miután megvénültem, lehet-e gyönyörűségem? Meg az uram is öreg! De az ÚR megkérdezte Ábrahámot: Miért nevetett Sára, és miért mondta: Ugyan, hogy szülhetnék öreg létemre? Van-e valami lehetetlen az ÚR számára? Egy esztendő múlva visszatérek hozzád, és fia lesz Sárának.

And the LORD appeared unto him in the plains of Mamre: and he sat in the tent door in the heat of the day; And he lift up his eyes and looked, and, lo, three men stood by him: and when he saw them, he ran to meet them from the tent door, and bowed himself toward the ground, And said, My LORD, if now I have found favour in thy sight, pass not away, I pray thee, from thy servant: Let a little water, I pray you, be fetched, and wash your feet, and rest yourselves under the tree: And I will fetch a morsel of bread, and comfort ye your hearts; after that ye shall pass on: for therefore are ye come to your servant. And they said, So do, as thou hast said. And Abraham hastened into the tent unto Sarah, and said, Make ready quickly three measures of fine meal, knead it, and make cakes upon the hearth. And Abraham ran unto the herd, and fetcht a calf tender and good, and gave it unto a young man; and he hasted to dress it.

And he took butter, and milk, and the calf which he had dressed, and set it before them; and he stood by them under the tree, and they did eat. And they said unto him, Where is Sarah thy wife? And he said, Behold, in the tent. And he said, I will certainly return unto thee according to the time of life; and, lo, Sarah thy wife shall have a son. And Sarah heard it in the tent door, which was behind him. Now Abraham and Sarah were old and well stricken in age; and it ceased to be with Sarah after the manner of women. Therefore Sarah laughed within herself, saying, After I am waxed old shall I have pleasure, my lord being old also? And the LORD said unto Abraham, Wherefore did Sarah laugh, saying, Shall I of a surety bear a child, which am old?

Is any thing too hard for the LORD? At the time appointed I will return unto thee, according to the time of life, and Sarah shall have a son.

Tortoise/Teknős

Aesopus: The hare and the tortoise /A nyúl és a teknős

Challenge: Use kitchen tools

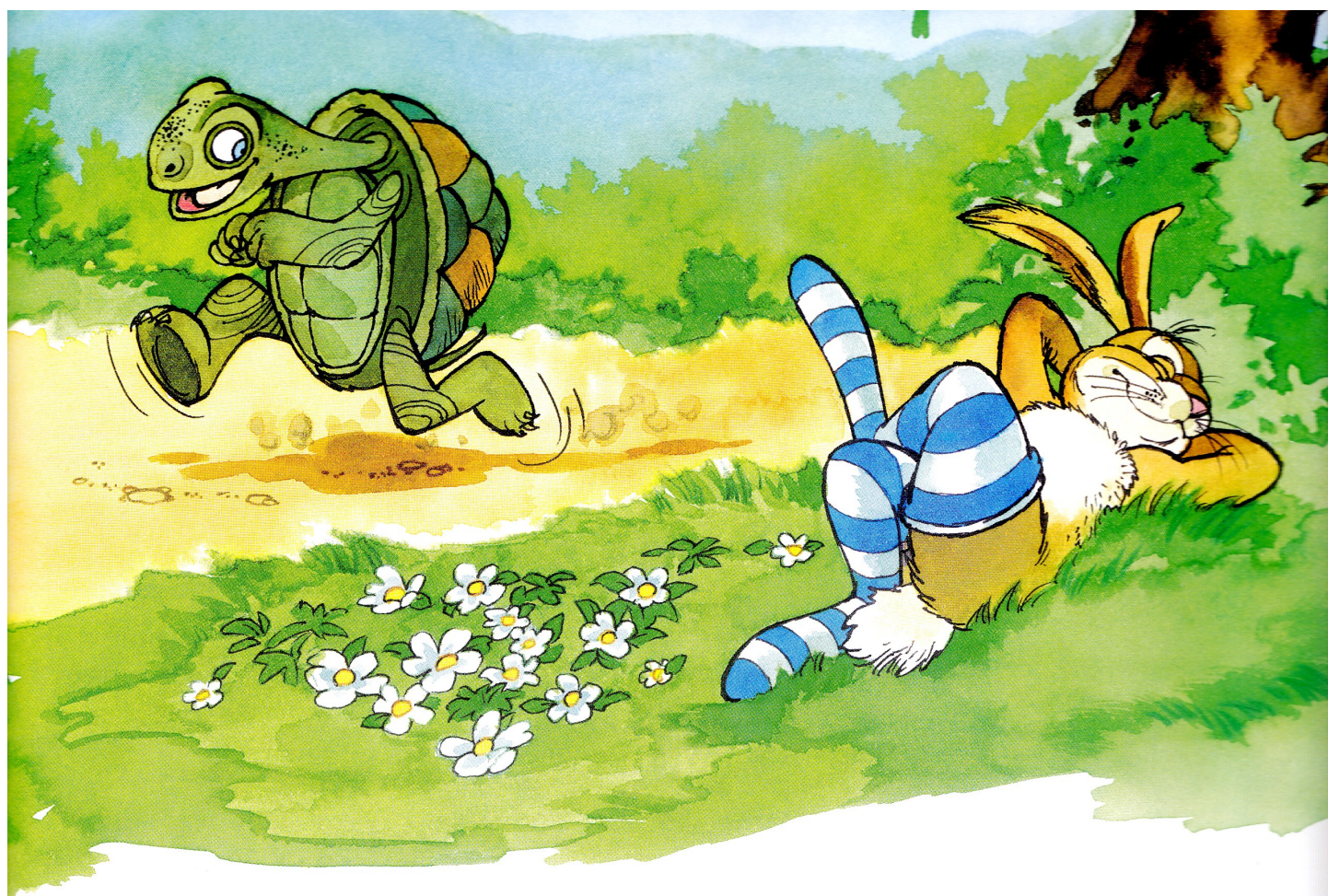
Once upon a time there was a hare who, boasting how he could run faster than anyone else, was forever teasing tortoise for its slowness. Then one day, the irate tortoise answered back: "Who do you think you are? There's no denying you're swift, but even you can be beaten!" The hare squealed with laughter.

"Beaten in a race? By whom? Not you, surely! I bet there's nobody in the world that can win against me, I'm so speedy. Now, why don't you try?"

Annoyed by such bragging, the tortoise accepted the challenge. A course was planned, and the next day at dawn they stood at the starting line. The hare yawned sleepily as the meek tortoise trudged slowly off. When the hare saw how painfully slow his rival was, he decided, half asleep on his feet, to have a quick nap. "Take your time!" he said. "I'll have forty winks and catch up with you in a minute."

The hare woke with a start from a fitful sleep and gazed round, looking for the tortoise. But the creature was only a short distance away, having barely covered a third of the course. Breathing a sigh of relief, the hare decided he might as well have breakfast too, and off he went to munch some cabbages he had noticed in a nearby field. But the heavy meal and the hot sun made his eyelids droop. With a careless glance at the tortoise, now halfway along the course, he decided to have another snooze before flashing past the winning post. And smiling at the thought of the look on the tortoise's face when it saw the hare speed by, he fell fast asleep and was soon snoring happily. The sun started to sink, below the horizon, and the tortoise, who had been plodding towards the winning post since morning, was scarcely a yard from the finish. At that very point, the hare woke with a jolt. He could see the tortoise a speck in the distance and away he dashed. He leapt and bounded at a great rate, his tongue lolling, and gasping for breath. Just a little more and he'd be first at the finish. But the hare's last leap was just too late, for the tortoise had beaten him to the winning post. Poor hare! Tired and in disgrace, he slumped down beside the tortoise who was silently smiling at him.

"Slowly does it every time!" he said.

A nyúl és a teknősbéka

Egy szép nyári délután összetalálkozott a mezőn a nyúl és a teknősbéka.

- Milyen apró és vastag lábaid vannak neked! – mondta csodálkozva a nyúl.
- Apró lábak, de jó lábak. Vannak olyan jók, mint a tied! – felelte a teknős.
- No hiszen... – vágta rá pökhendien a nyúl.
- Hát akkor versenyezzünk, nyúl, s meglátjuk, ki kapott nagyobb adományt a természettől.

Úgy is lett. Felálltak egymás mellé, hogy versenyt fussanak. Ahogy nekilódultak, a nyúl eget zengető nevetésben tört ki, mert a teknős felettébb lassacskán haladt.

- Téged aztán fél lábbal is magam mögött hagylak! – kacagott a nyúl, és leheveredett a fűbe, hogy előnyt adjon a teknősnek. A tikkasztó melegben a nyulat hamar elnyomta az álom. Mikor felébredt, sehol sem látta a teknőst. Felpattant, s futott, ahogy a lába bírta. De hiába. Éppen akkor pillantotta meg ellenfelét, amint az boldogan átlépte a célvonalat.

Így történt, hogy a fürge nyulat hagyta egy lomha teknősbéka.

Bizony, bizony. A szorgalom mindig meghozza gyümölcsét.
A lustaság viszont csak hiábavaló kapkodáshoz vezet.

